

حضرت آدم (ع) چند سال عمر کرد؟

پس از تولد شیث، چون زمان فوت آدم (ع) فرا رسید خداوند به او امر نمود که آنچه را به تو تعلیم دادم به بهترین فرزندان وصیت کن و حضرت آدم (ع) نیز جمیع فرزندان خود را جمع کرد و فرمود که هبه الله (شیث) جانشین من بعد از شما می باشد.

پس از تولد شیث، چون زمان فوت آدم (ع) فرا رسید خداوند به او امر نمود که آنچه را به تو تعلیم دادم به بهترین فرزندان وصیت کن و حضرت آدم (ع) نیز جمیع فرزندان خود را جمع کرد و فرمود که هبه الله (شیث) جانشین من بعد از شما می باشد.

به گزارش سرویس فضای مجازی خبرگزاری فارس به نقل از سایت قدس آنلاین، پس از تولد شیث، چون زمان فوت آدم (ع) فرارسید خداوند به او امر نمود که آنچه را به تو تعلیم دادم به بهترین فرزندان وصیت کن. و حضرت آدم (ع) نیز جمیع فرزندان خود را جمع نمود و فرمود که هبه الله (شیث) جانشین من بعد از شما می باشد و همه این دستور پدر را اطاعت نمودند.

وصیت های آدم قبل از فوت!

به سند معتبر از امام محمدباقر (ع) نقل شده است که: آدم (ع) دستور داد تا تابوتی ساختند و علم خود و اسماء و وصیتش را در آن نهاد و به حضرت شیث سپرد و گفت: هرگاه من مردم، مرا غسل بده و کفن کن و بر من نماز بخوان و مرا در قبر قرار بده و چون نزدیک وفات تو شد و آن حالت را در خود یافتی یکی از بهترین پسران خود را انتخاب کن پس آنچه را من به تو وصیت کردم به او وصیت کن تا در حق تو انجام دهد و زمین را هیچ گاه بی خلیفه و جانشین قرار میدهید.

چرا جبرئیل بر آدم (ع) نماز نخواند؟

از حضرت صادق (ع) نقل شده است که: چون حضرت آدم (ع) فوت شد و وقت نماز بر آن حضرت شد، هبه الله (شیث) به جبرئیل گفت: پیش رو ای فرستاده ی خدا و نماز بخوان بر پیغمبر خدا. سپس جبرئیل گفت: خدا ما را امر کرد که پدر تو را سجده کنیم، پس ما پیشی و سبقت نمی گیریم بر نیکان و فرزندان او، و تو از نیکوکارترین های آنان هستی.

پس شیث در جلو ایستاد و پنج تکبیر گفت بر آدم (ع)، به تعداد نمازهایی که خداوند بر امت اسلامی واجب گردانیده است، و این سنتی ماندگار شد در میان فرزندان آدم (ع) تا روز قیامت.

علت گذاشتن 2 ترکه در کفن میت!

از حضرت محمد (ص) نقل شده است که وفات حضرت آدم (ع) در روز جمعه بوده است و همچنین اکابر علمای اسلام روایت کرده اند که: چون خداوند آدم (ع) را از جنت المأوی بر زمین فرستاد، از جدایی بهشت وحشت زده گردید، پس از خداوند درخواست نمود تا او را انس دهد به درختی از درختان بهشت، پس خداوند به سوی او درخت خرمایی فرستاد که مونس او بود. چون وقت وفات حضرت آدم (ع) فرا رسید به فرزندان خود گفت: من به آن درخت در حیات خود انس گرفته ام و امید دارم که بعد از وفات نیز مونس من باشد. پس چون بمردم ترکه ای از آن جدا کنید و دو نیم کنید و هر دو را در کفن من بگذارید. پس فرزندان آدم (ع) چنین کردند و پیغمبران بعد نیز از این کار متابعت نمودند و این کار در عهد جاهلیت به فراموشی سپرده شد ولی با ظهور حضرت محمد (ص) ایشان آن را احیا کردند و سنتی در بین مردم گردید.

مکان دفن حضرت آدم (ع)

درباره ی مکان دفن حضرت آدم (ع) سید بن طاووس نقل کرده است که: در صحف ادریس خوانده ام که آدم (ع) ده روز بیماری تب را تحمل کردند و سرانجام وفات نمودند و روز وفات ایشان جمعه یازدهم محرم بود و در غاری که در کوه ابوقیس رو به مکه بود مدفون شدند. همچنین عامه و خاصه از وهب بن منبه روایت کرده اند که: شیث، آدم (ع) را در غاری که در کوه ابوقیس است که آن را «غار اکنز" می گویند، دفن نموده است...

فوت حوا یک سال بعد از آدم (ع)

با توجه به روایات موجود درباره ی طول عمر حضرت آدم (ع) سال هایی تا حدودی نزدیک به هم ذکر شده است به نحوی که به سند

معتبر از حضرت صادق (ع) آمده است که: حضرت رسول (ص) فرموده اند؛ عمر شریف آدم (ع) نهصد و سی سال بوده است و سید بن طاووس گفته است که: در سفر سوم تورات یافتیم که عمر حضرت آدم (ع) نهصد و سی سال بوده است، و محمد بن خالد برقی در کتاب بدا از حضرت صادق (ع) روایت کرده است که: عمر آدم نهصد و سی سال بوده است.

همچنین سید بن طاووس در نقلی دیگر می گوید: در صحف ادريس خوانده ام که عمر حضرت آدم (ع) از روزی که روح در او دمیدند تا وفات هزار و سی سال بوده و حوا بعد از او یک سال و پانزده روز بیمار بود و پس از آن فوت نمود و در کنار قبر حضرت آدم (ع) مدفون شد.

منابع:

- 1- مجلسی، محمدباقر. تاریخ پیامبران، قم: سرور.
- 2- مجلسی، محمدباقر. بحارالانوار، بیروت: دار احیاء التراث العربی، جلد 11.
- 3- محمد بن طاووس. سعد السعود، قم: منشورات الرضی.
- 4- راوندی، قطب الدین. قصص الانبیاء، مشهد: مجمع البحوث الاسلامیه.
- 5- شیخ طوسی، تهذیب الاحکام، تهران: دارالکتب الاسلامیه، جلد 1.
- 6- محمد بن مسعود بن عیاش. تفسیر عیاشی، تهران: انتشارات علمیه اسلامی، جلد 1.